

An abstract painting with thick, expressive brushstrokes. The top half features dark, moody tones of black, dark brown, and muted green, with some lighter, pinkish-white highlights. The bottom half is dominated by warm, golden-yellow and ochre tones, with some green and brown accents, suggesting a landscape or a textured surface. The overall style is impasto and expressive.

Aunimarjut
Kari

JUOKSEN

NTAMO

JUOKSEN

Aunimarjut
Kari

JUOKSEN

Runoja

NTAMO

Helsinki

2022

© 2022 Aunimarjut Kari
ISBN 978-952-215-878-9

ULKOASU & TAITTO
Göran de Kopior

KANNEN KUVA
Jan Stanisławski, *Ruispelto* (Pole z żytem, 1890–1900),
Puolan kansallismuseo, Varsova / Wikimedia Commons

VALMISTAJA
BoD – Books on Demand,
Norderstedt, Saksa

NTAMO
Helsinki 2022
www.ntamo.net

JOS JUOKSEN VAIN PELLON YLI

JOS JUOKSEN VAIN PELLON YLI

Jos juoksen vain pellon yli.
Avaan vain metsän oven.
Kiveltä kivelle tulen.

Virta ei veisikään.
Jos lähden vain, ilta on kaunis.
Oletko vastassa siellä?

Syliisi otatko minut?
Taivas jo punertaa.
Juoksen vain pellon yli!

Pidäthän minua hyvin,
paremmin kuin täällä
kukaan milloinkaan.

Avaan vain metsän oven.
Kiveltä kivelle tulen.
Jos lähden vain,

ilta on kaunis.
Virta ei veisikään.
Jos juoksen vain pellon yli.

Avaan vain metsän oven.
Kiveltä kivelle tulen.
Virta ei veisikään.

TAIVUTAN YLHÄISEN OKSAN

Outo on elämän kylä.
Kulkijaa tulee ja menee.
Mikään ei ikäänsä pysy.
Kaikesta luopua pitää.

Sanoivat yhtä ja toista.
Kukaan ei kuitenkaan tiennyt.
Ilta vain tumma ja tuttu
tomuksi katoamassa.

Kuuntelin. Tuuliko siellä?
Kuuntelen. Kurkotan ylös.
Taivutan ylhäisen oksan,
syreenin lempeän sinen.

Kuuntelin. Tuuliko siellä?
Kuuntelen. Kurkotan ylös.
Taivutan ylhäisen oksan
peitoksi eksyneen tytön.

SURULAULU

Peilissä silmät sameat,
unen peilit sameammat.
Suuret ovat surun tuvat,
suuri syli surijalla.

Siinä on tila tyhjälle,
loimi on loputtomalle.
Siinä on sija sinullekin.
Siinä on sija sinullekin,

vaikket tahtoisi sitäkään.
Peilissä silmät sameat.
Vielä jos sinua näen?
Vielä jos näen unia?

Sitten päästäisin veneeni,
airottoman, tuuliajoon.
Saisi jo mennä menoja.
Menisin itsekin mukana.

TUULISYDÄN

Hellyttävä koha tuulen.
Nousee, laskee, verkalleen.
Silmät suljen, seuraan, kuulen
tuulen puheen sydämeen.

Kuulen, niin kuin ennen aina.
Milloin? Enää muista en.
Suostutellen: silmäs paina
kiinni, hetken lapsonen.

kiinni, ettet itseäsi
kauas etsi, näe vain,
juuri tähän, sisimpäsi.
Tuulta kuulin. Löytää sain.

LAULAJAN IKÄVÄ

Tein virrasta veneen, purjeen
hiuksista tuulen.

Ulapan aavoja kuullen,
luokse loputtomuuden,

tavoitin, kurkotin kauas.

En lähtenytkään:
laulaja kaukaisuuden
löysi ikävästään.

An abstract painting with a dark, moody background of dark brown and black. In the center, there's a bright, textured area of yellow and orange, resembling a sun or a fire. The brushstrokes are visible and expressive, giving it a sense of movement and energy.

Minä näin suuren valtamerilaivan, viljankeltaisen,
kaukana ulapan matalikolla kuin odottamassa,

JUOKSEN

on Aunimarjut Karin
kahdestoista runokokoelma.

NTAMO 2022

9 789522 158789

ISBN 978-952-215-878-9